

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Secvnda Pars Mirabilis Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar

Puente, Luis de la

Pragæ, 1688

Caput IV. Quid authentici, & omni fide digni testes juraverint, de heroicis
hujus Virginis virtutibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38666

sed latus dextrum Evangelij, prout nobis scriptum reliquit Venerabilis Pater Ludovicus de Ponte in fine primæ partis. Unde post septendecim annos illi fuit in parte dextra Altaris Domus nostræ formata decens urna, & in ea sunt collocatæ sacræ ejusdem Reliquiæ (dempto uno brachio,

quod, pro solatio filiarum ipsius, fuit datum Regio Conventui S. Birgittæ) ubi expectantes ultimum diem suæ gloriôsæ resurrectionis requiescunt in Domino: quibus is honor, quem pietas præsentis statûs patitur, à tota illa defertur Vrbe, quæ fuit felix ipsius patria.

CAPUT IV.

Quid authentici, & omni fide digni testes juraverint, de heroicis hujus Virginis virtutibus.

Quamvis Venerabilis Pater Ludovicus de Ponte specialiter initio historiæ hujus Virginis, ac deinceps per totum ejusdem decursum, nobis virtutes ipsius descriperit, tanquam securum fundamentum ædificij celestium favorum, & aliorum singularium donorum, quæ Deus illi superstruxit; atque testis adeo omni exceptione major sufficeret, ut ab ijs, qui, seu quod ipsum noverint, seu propter ejusdem lætæ à se opera, illum dignè æstimaverint, fidem suâ assertionem obtineret adhibendam omnibus, quæ de hac Virgine scripsit: tamen etiam ex ipsismet chartis, in quibus hæc serva Dei nobis refert gratias, quas à Divina suscepit manu, satis clarè intelligantur, animi demissio, charitas, patientia, & puritas vitæ, quæ se ad eas promerendas disponebat; quia quantumcunque sollicitè se in illis conetur, usque ad sui annihilationem, extenuare, hoc ipso tamen clariùs animæ suæ sanctitatem, sincerissimam sui spiritûs veritatem comprobatur: nihilominus pro tot devotarum animarum, hodièque Virgini isti ad dictarum, consolatione; pro exemplo volentium ipsam imitari, ad magnam Dei nostri gloriam (qui, licet se liberalem, toties illam per se, per suos Angelos & Sanctos visitando, exhibuerit; sine comparatione tamen liberalior fuit in solidis virtutibus, quas ipsi in eminentissimo gradu concessit) existimavi, esse conveniens, etiàmque necessarium, hic aliquid referre ex multis, quæ de his scripta reperio in au-

Vita Mar. de Esob. Pars II.

thenticis informationibus, quas in manibus meis habeo, eo fine, ut ad sacram Congregationem Ricuum, pro canonizatione hujus Virginis promovenda, mitterentur, confectis à Domino Gregorio de Pedrosa, Episcopo Vallisolerano, & alijs Illustrissimis Hispaniæ Prælati, canonicè citantibus ad hunc effectum plures quàm quadraginta omni fide dignissimos testes; eò quod plerique illorum sint sanctitate, literis, ac nobilitate insignes, omnesque prope modum vel familiariter versati fuerint cum Sancta Virgine, vel sufficientissimam virtutum ipsius habuerint notitiam.

Pater Frater Andreas de Ponte ex Ordine S. Dominici, vir eximiæ sanctitatis, quod novit Hispania, & qui diutiùs quàm triginta sex annorum spatio familiarissimè cum hac Virgine egit, ejusdemque etiam sacramentales excepit confessiones, juratus asserit, eam semper à se habitam fuisse pro muliere virtutis heroicæ, ac digna, quæ compararetur omnibus Sanctis antiquis, quorum historiæ ab Ecclesia celebrantur. Id ipsum jurat P. Michaël de Orenja, qui nempe tot annis spiritû ipsius examinavit, & similem illam fecit non qualibuscunque Sanctis, sed ijs, qui specialiter in Dei obsequio eminuerunt. Pariter juraverunt omnes sociæ, quæ sanctæ Virgini convixerunt, tam eæ, quæ adfuerunt ipsius morti, quàm illæ, quas vivens aggregavit diversis Monasterijs, ubi sanctâ suâ conversatione abunde confirmant, in quali schola fuerint eruditæ. Prætermittis verò alijs Religiosis, qui ex diversis Ordinibus sunt conversati cum Venerabili Ma-

Ggg 2

rina,

rina, & cum speciali consideratione affirmant jurati, semper à se excellentes ipsius virtutes singulariter fuisse æstimatas, dicam solum hoc capite seorsim, quid nonnullæ, sanguine, publicis muneribus, & pietate Illustrissimæ Personæ juraverint, quanti fecerint sanctitatem, quam in hac Virgine perpetuò agnoverunt.

Excellentissimus Dominus Alphonsus Pimentel, Comes de Benavente, cujus Christianos mores perspectos habet mundus, & ego describere supersedeo, nè erubescere faciam ipsius modestiam, jurat in sua attestatione, se in hac Virgine expertum fuisse magnam omnium virtutù perfectionem, & cum eam inviseret, atque in omnibus adversis temporalibus eventibus, & in summis spiritualibus animæ suæ angustijs ac luctis consuleret, semper apud ipsam reperisse magni solatij, & præclaræ prudentiæ monita & consilia, sibi que tam bene convenientia, ut nullâ ratione ab illius jussis recederet, ac specialem ex ejusdem visitatione consolationem, & singulares effectus perciperet: seque ex ipsius præsentia solitum fuisse exardescere in magnum amorem castitatis, & gratias agere Deo, quòd tantam huic Virgini contulisset puritatem, ut ipsam intuendo delibaret istius virtutis delicias. Testatur præterea, se, quotiescunque illam videret, specialissimos alios sensisse motus, quibus incitabatur ad singularem reverentiam erga Sanctam, ac attentionem: & ingressu ad ipsam esse expertum specialem affectu ad honorandos tot Angelos, illi (sicut dici audiverat) assistentes: quodsi interdum intrando hujus venerationis debitæ ijs cælestibus spiritibus oblivisceretur, statim suum intellectum fuisse internè permotum, ut recordaretur, quid sibi esset agendum; atque obstupuisse ob profundissimam animi demissionem, quâ hæc Virgo mirabatur, quòd ipse eam domum dignaretur ingredi.

Illustrissimus Dominus Franciscus Calderon & Vargas, Comes Olivæ, Marchio Septem Ecclesiarum, in suo jurato testimonio inter alia dicit, se, ac suum Dominum Parentem, & Avum, familiarissimè,

atque per multos annos egisse cum hac magna Dei serva; & ab omnibus in tanto fuisse honore habitam, ac æstimatam raram ipsius virtutem, & supernaturales dotes, ut nihil agerent, quod cum ea non conferrent, & illius precibus non commenderent: usque adeo ut, paulò antè quàm esset comprehensus suus Parens, quamvis illi certò constaret, negotia sua in malo statu versari, seque comprehendendum esse, id dixerit Sanctæ, ipsamque interrogaverit, quid sibi factò opus esset; illà verò respondente, ut, si cuperet bonum suæ animæ, nihil ageret, propter suam magnam fiduciam, quâ erga eam ferebatur, penitus conquieverit, & expectaverit incarcerationem. Addit dictus Dominus, quòd in illa semper suspexerit summam cautelam, nè sua verba apparetent affectata (dicere volebat, talia, quibus jactaret mysteria) atque id sibi fuisse, & esse unum è maximis sanctitatis ipsius indicijs, cum omnia in ea reperiantur & concurrant, quæ sunt necessaria, ut prudenter judicetur, magnam extitisse. Concludit post multa alia, de quibus suis locis mentionem faciemus, tantopere à se hanc Sanctam viventem fuisse honoratam, ut intrando illius cubiculum nunquam caput cooperuerit, neque, ut id faceret, sibi in mentem venisse, quòd pileum adferret. Qui eximiam novit prudentiam, & alias hujus Domini dotes, advertet, quanti ipsius testimonium sit faciendum. Neque verò ego quidquam eorum perscrutabor, quæ enarrabo: id namque esset injuriâ afficere tam spectatos testes, & historia diffunderetur in folia, quam soli fructus omnibus reddunt numeris absolutam.

Illustrissimus Dominus Franciscus de Guzman, Vicecomes Villoriæ, postquam multa retulisset, quæ, cum hac Virgine conversando, de heroicis ipsius virtutibus adnotaverat, concludit suum juratum testimonium dicens: constare sibi, communiem de hac famula Dei opinionem esse, quòd maxima sit Sancta, ac tanquam de tali omnes loqui, dum quærunt, & venerantur quilibet è rebus illius instar reliquiarum magnæ Sanctæ: & multos reve-

ritos fuisse, ac specialiter veneratos domū, in qua felicissima ista Domina vixit, transeundo plateam, ubi sita erat, dum adhuc viveret, idēque nunc facere postquam obivit, æstimantes dictam domum, tanquam magnum Sanctuarium.

Illustrissimus Dominus Josephus Gonzalez, Eques Ordinis S. Jacobi, ex Consiliarijs Regiæ Majestatis in Consilio Castellæ, & Cameræ, æstimatissimus in Hispania ob suam insignem doctrinam, multum egit cum hac Domina vivens Vallisoleti, & jurat de illa sequentem in modū: Novi Dominam Marinam de Escobar, jam inde à viginti annis habitam fuisse pro Sancta, sicuti dum est mortua, qualem ego esse semper judicavi. Et addit, se in illa, frequenter cum ea conversando, vidisse & cognovisse, quod omnia ejus exteriora essent clarum speculum, in quo magni relucere splendor, & sanctitas ipsius animæ.

Dominus Joannes Arias de Rua, ex Consilio Regiæ Majestatis, ejusdemq; Judex criminalis in Cancellaria Regia Vallisoleti, post multa gravissimis verbis asserta de ijs, quæ ipsemet sentiebat, & expertus erat, concēntia admirandas hujus Virginis virtutes, quas existimabat esse tales, ut excederent omnia, quæ de ipsius sanctitate dicebantur, quamvis tam multa dicerentur, subjungit sequentia: Scio, transeuntes plateam, in qua vixit ac obiit famula Dei, solitos fuisse detegere caput, eandēque venerari instar Sanctuarij; &

tam ex hac Urbe, quàm ex vicinis oppidis multos homines accurrere, ad invitendum cum magna devotione ac reverentia ipsius sepulchrum, eò quod ab omnibus habeatur pro Sancta: atque ego illam pro tali habeo, & procuravi quasdam ipsius res, quas magna cum veneratione asservo; multique tam hinc, quàm Madrito illas à me petunt, & petiverunt, magno affectu eas habere exoptantes.

His, quæ tam conspicui testes juraverunt, multi alij consentiunt, & quod attinet venerationem, quâ tanquam Sancta ab omnibus suspiciebatur, qui cum illa sunt versati, solum referre volo piissima verba, quæ in suo testimonio ponit quidam testis, nomine Æmilianus de Zupide, qui post fusè enarrata, quæ est expertus de virtutibus hujus Sanctæ, ita ait: Quando ingrediebar ipsius cubiculum, jubebat mihi Venerabilis & sancta Domina asserri sedem, ego verò illam nunquam acceptavi, quamvis me urgetet, sed procubui in genua, & venerabundus, ac si loquerer cum creatura plusquam humana, acclinatus lecto Sanctæ, ipsam alloquebar. Cætera, quæ addit, referentur suis locis. Tantum moneo, dictum testimonium honoratam fuisse personam, quàm omnibus constat, à secretis Cameræ Judiciaræ Biscayæ, in Regia Cancellaria Vallisoleti, ubi aliquot annis familiariter egit cum hac ser-

va DEI.

•s o - (H) - o s •

CAPUT V.

Insinuatur aliquid distinctiùs de virtutum ipsius exercitio.

Descendendo ab ista quasi generica idea, quam nobis fide dignissimi testes, de eximijis hujus Matronæ virtutibus, adumbrarunt, jam videamus, quid nobis distinctè recenseant, qualiter omnes exercuerit, & exordiamur ab eo, quod nobis referunt de afflictione corporis (quæ

communiter poenitentiam vocamus) quæ suam carnem maceravit, ac disposuit, ut aptissimū sui spiritus evaderet instrumentum. Non solet Dominus Deus, cui tantopere placuerunt afflictiones, cruciatus & vulnera corporis Filij ipsius CHRISTI JESU, pretiosissimum donorum suorum balsamū infundere animæ reclusæ in corpore delicato: monstri instar est coram

Ggg 3   ocu-